նորէն կռիւ կը բացուի մէջերնին։

Կը պատմեն թէ կարապին մէկը թուխս նստած ատենը տեսեր է որ աղուէս մը լողալով իրեն կը մօտենայ. մէկէն 'ի մէկ ցատքեր է վրան, թևերովը լաւ մը ծեծելէն ետքը՝ ջրին տակը խոթեր է երկար ատեն որ խղդուի։ Թէ որ տեսնէ թէ թշնամւոյն չկրնար յաղթել, ձագերը թևերուն վրայ առած կը փախցրնէ։

Վայրի կարապը ընտանիէն քիչ մը պզտիկ է. սորա ալ փետուրները ձերմակ են, բայց թևերը մոխրագոյն։ Հիւսիսային կողմերը օգոստոս ամսուն մէջ ասիկայ որսալու կ'ելլեն. վասն զի ան ատեն փետուրները թափած ըլլալով աւելի դիւրաւ ձեռք կ'ինայ։ Միայն թռչելու ատենը սուր ձայն մը կը հանէ, որ շատ անախորժ չէ. կ'երևնայ թէ կարապին ձայնին վրայ եղած առասպելը աս վայրի տեսակին համար է։

Սագի ու բադի տեսակներուն վրայ ուրիշ անգամ։

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Պաւէն Պղայոյ։

Եւրոպացիոց ուսումնական և քաղաքական յառաջադիմութեանը մեծ պարծանք ու նախանձելի վիճակ է, որ գիտութեանց ու արհեստից հետ մէկ տեղ դաստիարակութիւնն ալ ծաղկեցընելու ետևէ կ'ըլլան, մանաւանդ քսան տարիէ մը 'ի վեր։ Այս բանիս յայտնի ապացոյց են ոչ միայն տղոց դաստիարակութեան վրայ եղած գրքերուն շատնալը, հապա նաև բոլոր Եւրոպայի ամէն կողմերը տեսակ տեսակ դպրոցներ, ուսումնարաններ, կրթարաններ բացուիլը։ Այն դպրոցներուն մէջ ալ մանաւոր կերպով մը մարդուս աչքին կը զարնեն Պաւէն տղայոց ըսուած դպրոցները, որոնց վրայ օրագրիս մէջ ուրիշ անգամներ ալ տեղեկութիւն տուինք։

Հոս գրաբառ թարգմանած կը դնենք հիմա ան սրտաշարժ ու իմաստուն Ճառը, որ Վենետիկի Պաւէնեանց հոգաբարձուաց ժողովոյն նախագահը, մեծանուն կոմսը Լիկոզայոս Փրիուլի, տարեկան հանդիսին մէջ քաղաքիս մեծամեծներուն առջևը խօսեցաւ անցած տարի յունիսի 24ին։

Յեղանել իմում առաջի ձեր, ով բարձրապատիւ Արքայազն, վսեմապատիւ Տէր, գերապատիւ կոմս Բաղաքապետ, մեծապատիւ Պատգամի, տեարք և տիրուհիք, յեղանել իմում առաջի ձեր զայս չորիցս անգամ պաշտպան Պաւէնի տղայոց 'ի հայրենիս մեր, և յառնուլ յառաջարկութիւն բանիս եթէ կարևոր իցէ յոտին ունել զայնոսիկ 'ի Վենետիկ, երկնչիմ մի՛ գուցէ զեղծանիցիմ ինչ ներողամիտ քաղցրութեամբդ ձերով, զորոյ յայլ նուագս առեալ եմ զքաղցր փորձ. և միանգամայն մի՛ գուցէ ստուերածս ինչ ածիցս առատաձեռն բարերարութեանդ ձերոյ, որով ցայսօր բարգաւաճ կացուցիք զայսպիսի գովելի սահմանադրութիւն։ Այլ քանզի հիմն հաստատութեան բանից իմոց է նոյն ինքն ձերոյին բարերարութիւն, ապա ըզհետ գայ զի խորհուրդք մտաց իմոց թարգման իցեն ցանկութեանց ձերոց, և բանք իմ ոչ այլ ինչ՝ բայց եթէ մեծաձայնագոյն նուէր երախտագիտութեան բարերարութեանդ ձերոյ։ Արդ 'ի լրութիւն չափաւորութեանդ՝ թոյլ տուք զի տառապեալ ծնողք մատուցցեն ձեզ օրհնութիւս և գովութիւս երախտագէտ սրտից ընդանարուեստ շրթունս իմ, և չնորհեցէք ինձ զլսողութիւն ձեր 'ի տեսիլ յաղթանակի առատաձեռնութեանդ ձերոյ որ խռնեալ կայ շուրջանակի։

Օպահպանութիւն Պաւէնի տղայոց 'ի Վենետիկ ամենայն իրաք

պահանջեն խնամք առատաձեռնեալք 'ի քաղաքական և յեկեղեցական իշխանութեանց, պաշտպանութի՝ փոխարքային մերոյ և Կայսեր, առատաձեռն տուչութիք քաղաքացեաց, օգտակարութիւնք ցայս վայր շահեցեալք և որք անխաբ ակնկալիք են յապագայս։

Խնամք և փոյթ ցուցեալ 'ի քաղաքական և յեկեղեցական իշխանութեանց յայտնի են 'ի Յայտարարութեանցն 'ի մեծոյ յղելոց 'ի ժողովխնամակալուաց Պաւլինի տղայոց 'ի Վենետիկ։

Պրքունի տեսչութիւն Պնդորրութեան քաղաքիս քաջալերեր զժողովն արիանալ 'ի ջանս խնամարկելոյ զայս բարեպարիշտ սահմանադրութի. քանզի ասէ. "Այդ գործ անյերկուանալի օգտակարութիւնս առեալ բերցէ ընտիր վարուց, աստուածպաշտութեան և քաղաքական միաբանութեան"։

Պրքունի տեսչութիւն Հսկողութեան քաղաքիս՝ ամոքական բանիւք 'ի սկզբան անդ զսահմանադրութիւնս կոչեր "Աստուածպաշտական և օգտակար". և յաւելոյր եթէ բարգաւաճանք նորին ածցեն "Պարծանս և վայելչութիւն հայրենեաց"։

Պա և նոյն ինքն Պետութիւնն բարձրապատիւ յայլում Յայտարարութեան քաջալերեալ զժողովն կարի անարգամեծար բանիւք, "Մենակարևոր" կոչեր զայս բազմերանեան սահմանադրութիւն Պաւլինի տըղայոց։

Աստանօր թոյլ տուր ինձ, վսեմապատիւ Տէր, զի յիշեցից զմեծայարգ նամակն ուրախակցութեան, որով խրախուսեալ զաշնուականխնամն ժողովոյն, ասէիր թէ "Այդ խնամք 'ի ստորին դասէ ռամկին յարուցէ ծընունդ նոր առաւել աստուածապաշտ, առաւել ճարտար, և առաւել բարեկեցիկ". և յաւելուիր եթէ "Լովին հոգւով եռանդեան ցանկորդեալ 'ի գեղեցիկ ասպարիզին, չիք տեղի երկբայութեան եթէ քաղեսցին միշտ կարևորագոյն օգտակարութիւնք"։ առ որ և քո բուռն իղձք անկեղծաւորք էին։ Այս իբրու թէ նուազ իցեն այսպիսի քաջալերական բանք, անհնարին է ինձ ջածել յուշ, զի միւսանգամ 'ի մեծոյ վառէիր այլով նամակաւ զեռանդն ժողովոյն, և ասէիր թէ "Լովին եռանդեամբ հաստատեսցի և աճեսցէ միշտ գործդ, որ այդչափ օգտակար է այժմու և ապագայ ծննդոց ստորին դասու ռամկին"։ Այս ամենայն ոչ շատ համարեցաւ առաւելութի՝ քոյոյ եռանդագին աստուածպաշտութեան, այլ յաւելեր թէ "Գործակցութիւն քո առ այս համարիցիս մի 'ի կարևորագոյն պարտուց" աստուածային քոյոյ սպասաւորութեան, և ցանկայիր "Զի ազդողագոյն ևս իցէ քո այդ սպասաւորութիւն 'ի պատրաստել ըստ կարի զպէտս գործոյն բարեպաշտութե"։

Ընդ այսոսիկ անյերկուանալի և խրախուսական հաւաստիս գովութե և քաջալերութեան սիրեմ յիշել և զայցելութիւնսն մեծարոյ արանց, որով յայսմ ամի պատուեցին զՊաւէնս տղայոց, զվսեմապատիւ Պատրիարգն ասեմ և զարքայազուն Փոխարքայն՝ որ այցելութեան իւրոյ կընիք եդ զհրովարտակն երեքտասանեորդի աւուր ամսեանն ապրիլի. և հրովարտակդ այդ այնչափ առատաձեռն է գթովք, մինչ զի ժողով հոգաբարձուացն հարկ համարի յիշատակել զայն. այլ 'ի յառաջն բերել զբանսն թերևս ոչ զերծ լիներ 'ի ստգտանաց ամբարտաւանութեան։

Այլ ոչ, չէ ինձ արժան լռել յաւուրս հանդիսի զայն, որ թէ հաւատարիմ առնէ զբանս իմ, ելանէ և 'ի գովութիւն մեծախոհ և բարերար սրտի բարձրապատիւ Փոխարքային, որ ամենայն ձգամբք աշխատ լինի 'ի բարգաւաճանս այսր ժողովրդեան։

Մտանէ Փոխարքայն 'ի մէջ տառապանաց և գրգռեկաց աղքատութեան, որ ժողովեալ է 'ի Տուն Ճարտարութեան մերոց հայրենեաց, զի երբեմն

մենարան էր կուսանաց 'ի Ձոխ աղգա-
տոհմէ նուիրելոց առ Աստուած։ Օ՜օր հանապազ հարիւրաւորք դիմեն
անդր տառապեալ ծնողաց՝ կալեալ զձեռանէ տխեղծ զաւակացն, զի շա-
հեսցին աշխատութեամբ փոքր մի հացիկ անձանց և անմեղ և դժբաղդ
տղայոց իւրեանց։ Աղաջնորդութիւն վերակացուի տեղւոյն շրջի արքայազն
իշխանն ընդ հին և ընդ նոր դահ-
լիճն, զինեալ զգործարանս, քննեալ զձե-
ռագործս, խրախոյս տայ աշխատու-
թեանց։ Այլ միտք նորա և սիրտ գը-
բաւեալ ամենևին յԱյսպաւէնս տղայ-
ոց, որոց յայց ելեալ էր սակաւիկ
մի յառաջ, և տեսեալ 'ի նոսա զտը-
ղայական աղքատութիւն կրթեալ մը-
տավարժ և պարենաւորեալ, տեսանէ
և անդէն մանրիկ մանկտի յոյժ՝
յանձնեալ տգիտութեան ուրումն
տառապելոյ պահապանի, որով և
զուրկ յանսերիւր ուսմանէ աս-
տուածպաշտութիւն և բարեկրօն վա-
րուց, կամ թէ ասել յերկրորդ կա-
թանէ, զոր պարտ է ջամբել տղայոց
զոր ամենայն։ "Աւա՜ղ մանկտւոյն", դարձեալ առ վերակացուն աղաղա-
կեաց արքայազնն։ Որա Ճարտար-
մտութի՛ւն միտ առեալ եթէ յո՛ր վայր
դիտէին ակնարկութիւնք մտաց ար-
քայազնին, աղաչէ զի և 'ի նմին տե-
ղւոջ հաստատեսցի նոր Աստուածն տը-
ղայոց։ Ընդ հաւանութիւն իշխանին
և ընդ հրովարտակ Փոխարքային որ
հրաման տայր զկատարումն գործոյն՝
ժամք և եթ անցին։ Այս և ժողովն
քաղաքական պատիւ մատուցեալ մը-
տաց արքայազն իշխանին, ջանից վե-
րակացուին, և անձին իսկ գլխովին,
սահմաներ և զարծաթն կարևոր 'ի
գործ անդր։ Յառաջնումն աւուր ամ-
սեանն յորում եմք՝ բացաւ Աստա-
ւէնն, և անդ աղաջրի մանկտին տա-
ռապեալ միօրինակ աՃեսցէ աշխա-
տութեան, վաստակոց և առաքինու-
թեան։ Երկնեսցին, ո՛վ տեարք, իշ-
խանք ժողովրդոց, որ այսպիսի սի-
րով՝'ի վերայ հասանեն պիտոյից իշխե-
ցելոցն 'ի նոցանէ։ Երկնեսցի և ժո-
ղովուրդն, որ բարգաւաՃանաց և օգ-
տի քաղաքական միաբանութեան ակն-
ունի 'ի բարեկարգութենէ վարուց
դասու ռամկին։

Այս մի զարմանայք, եթէ ժողով
խնամակալուաց, որոց նախագահու-
թեամբն պատուեալ եմ, և մեծարեալ
յազնուական առատամտութենէ նո-
ցա, խրախուսեսցէ և իբրու իմն
ձկտիցի առաջի ամենեցուն մեծա-
պատիւ ընծայեցուցանել և մեծար-
գոյ կացուցանել զայս գործ բարե-
պաշտիկ, և ամենայն ջանիւք աշխատ
լիցի ժաման լինել յայն կենցաղ-
գուտ կէտ նպատակի։ որ և կրկին և ս
քաջալերեցաւ 'ի գործն՝ իբրև հաՃե-
ցան գերագոյն Պետք մեր թոյլ տալ
զի անուանք նոցա "ՊերՃասցին 'ի
գլուխ անուանց բարերարաց գոր-
ծոյս"։

Յայս պաշտպանութիւն, յայս խը-
նամս, յայս շնորհ մեծապարգև յա-
ւելան և քաղաքացի տուրք և ազ-
նուախոհ առատաձեռնութիւն Հա-
սարակաց բարերարութեան, որով
պաՃարեալ զտարևոր ծախս գործոյս
աստուածպաշտութեան, և նորածին
ժառանգութիւն նորին ոչ անշան
բարգաւաՃանօք աՃեաց։

Օ տուրս բարերարութեան ձերոյ
ըստ իւրաքանչիւր գլխոց յայտնի և
բացայայտ պարզաբանեաց Աստեն-
դպիրս 'ի հաշուին զոր ետ ձեզ։ Ա՜ռ
այնորիկ ինձ չէ հարկ խօսս առնել
զայնմանէ. զայս միայն չկարեմ լռել,
թէ այնու զի յանցելում որպէս և 'ի
սմին ամի յաՃախեաց օգնականութի-
ձեր առ հաւասարութի՛ անցելոց ա-
մաց՝ ցուցանէք թէ հաՃեալ էք ընդ
գործն, և ցանկայք զի պահպանեսցին
և բարգաւաՃեսցին նոր այս սահմա-
նադրութիւնք։ Այլ թուի թէ ի-
բացս հաւաստիք, որոց վկայութիւն
ահա 'ի ձեռին ձերում է, չունիցին
ինչ պետս ապացուցից և հաստատու-
թեան։ Որ ոչ կամի զի յաջողեսցի
գործ ինչ, ոչ հնարս ինչ յանձն առ-

նու 'ի կատարումն նորին։ Իսկ դուք ընդ հակառակն առատաձեռնեցէք զհասն, և տուրք ձեռաց ձերոց յայտնի հաւաստիք են թէ ցանկայք պահել և աճեցուցանել զգործ ձեր։

Այս եթէ պարտք իցեն ժողովոյ խընամակալուաց 'ի հանդէս հրապարակիս շնորհս խոստովանել մեծի բարերարութեանս, նոյնպէս պարտք մեր են պաշտպան կալ գործոյ ձերոյ յերեսաց տկար յարձակմանց, զոր ժլատ և անզգայ անձնասիրութիւն իշխէ մղելնմին հակառակ։

Պիտասցեն ամենեքեան և առ հասարակ ծանիցեն, զի ուշնպատակի է սահմանադրութեան Պաւլինի տղայոց բարեկարգել զվարս ռամկին։ Այս գովելի կէտ նպատակի, այս բարձրադիտակ խորհուրդ յաւուրս յայսմիկ, ո՛վ տեարք իմ, պարապումն է խորագնին մտաց, աւագամեծար արանց, հոյակապ մարդկան պետութեանց։ Այս եթէ շատահանճար միտք հազարապետի անգղիական պետութեանն Տեառնն Պրուկամայ բացածանուցանէր ծերակուտին իւրոյ եթէ քան զբանտս և քան զկարգս ապաշխարողականս զնդանից ազգողագոյն է բարեկարգել զվարս ռամկին՝ 'ի նուազեցուցանել զթիւ յանցաւորութեանց, և ես զհետս կոխելով զմեծահանճար զառնն Եւրոպականի, ժըտիմ ուխտիւք խնդրել՝ զի ծանիցեն ամենայն պետք ազգաց և ժողովրդոց, եթէ և նոցին իսկ կարի օգտակար իցէ ժողովուրդ վարուքն բարեկարգ։ Ողողովուրդ բարեկարգ խրատեալ յերկիւղածութենէ երդմանն, ոչ երբէք դարձուսցէ զլանջն ընդդէմ կալ գահոյիցն՝ որում խոստացաւ լինել հնազանդ։ Այլ լանջք բարեկարգ ժողովրդեան կանգնեսցին ընդդէմ թշնամեաց ամբարտակ անյաղթելի և ոչ քան զպարիսպն՝ որովք ամրանայ կայսրն Ռ'ենաց 'ի մէջ բազմամբոխ ժողովրդոց պետութեան իւրոյ։ Ասցէք զէջս պատմութեան։ Հաւասիկ ձեզ 'ի Պարտս ժողովուրդ անբաստ գիւտ բարոյիւք։ Ո՛րչափ արիութիւն յազգ մի ընդ թուով սահմանեալ։ Կամիցի՞ք տարացոյցս։ Էնիդաս ընդ երեքարիւրոց իւրոց։

Այլ ո՞ւր, ո՞ւր եռանդն բանի մղէ զիս արտուղի։ Ընդէ՞ր իցէ տհաս պըտուղս խնդրել, եթէ քաղեցան և քաղին միշտ ժամանեալքն։

Պարտ էր ինձ ասել աստանօր, ո՛վ տեարք իմ, զօճանսն՝ զոր տեսաք յապաստանարանաց աստի տխեղծ հասակին։ Այրկայն լինէր ապաքէն շարանուանց պատանեկացն, զոր պարտ էր ինձ արդեօք 'ի համար արկանել, որք յայսմ ամի լցեալ զամ հասակի իւրեանց՝ անցին 'ի սկզբնական դպրոցս, կամ յառանձնական գործարանս։ Արթէի ապաքէն ասել եթէ զի՞արդ վարժեալք 'ի կրթութիւնն ընկալեալս եթէ մաքրութեամբ հանդերձիցն և անձին, եթէ հնազանդութեամբ հրահանգացն, և եթէ երագ յառաջադիմութի՞ 'ի ծանօթութիւնս քերականական սկզբանց, գերազանցեն քան զաշակերտակիցսն՝ որ յանհրահանգ ռամկէն։ Արթէի ապաքէն ասել, այլ մանաւանդ ասիցեն ձեզ նոքին ձեռագէտք՝ որ ցանկան ժառանգել զաշակերտս մեր, և գրաւս իմն արկանեն յառաջ քան զելս նոցա յԱ'պաւինաց մերոց։ Ասող ասասցեն ձեզ ծնողք նոցա. յորոց ոմն յաւելուցու եթէ շահիկն՝ զոր օր ըստ օրէ 'ի ձեռս բերէ մանուկն իւր հազիւ տասնամեայ, բաւական յապրուստ նորին, է զի դիւրացուցանէ իսկ զապրուստ կրսերագոյն եղբարց։ Հաւասիկ ձեզ, ո՛վ տեարք իմ, ահաւասիկ երախայրիք նորաբոյս տնկոցն մշակելոց 'ի պարտիզի աստ, ակնկալութիւն ապագայ ծննդոց։

Սակայն ոչ կամիմ յիշատակել զոգտութիւնս Պաւլինաց տղայոց, եթէ ըստ մասին պատուական հացի հրահանգացն աստուածպաշտութեան, զոր բեկանեն և մատակարարեն մանկանց զօր ամենայն. եթէ ըստ սկզբանց երկիւղած վարուց, զոր տնկեն

'ի սիրտ նոցա և տպաւորեն 'ի միտսն. եթէ ըստ զարգանալոյ մտաւորական կարողութեանցն, որոց առաջնորդեն՝ ուսուցանելով նոցա զպարտս մարդոյ առ Աստուած, առ իշխանն, առ հայրենիս։ Այց ես, թէ ոչ վրիպեմ, տեարք իմ, մեծամեծ ակնկալութիս նկատեմ 'ի պատսպարանքս յայսոսիկ 'ի կրթութեանդ վաստակոյ, որով և յոյս շքեղազարդելոյ զքաղաք մեր Ճարտար ձեռագիտօք։ Ո՞անկարեկիր աչօք հայիցի 'ի Ճոխութիւն մեծահարուստ՝ որ գնայ և լիացուցանէ զգանձ օտար աշխարհաց 'ի գինս հիւր ձեռագործաց, որոց բաղում այն է՝ զի սկզբնականնիւթք բերք են երկրիս մերոյ, և վաճառք մերոց նաւահանգստից։ Հապա մի՞ և ես թմբրեալ մնասցէ ազգայինն պերճութիւն, և յիշեսցեն ամենեքին զի այս կամաւոր և ամոթապարտ հարկ ելանէ 'ի Ճարտարագործն Ենետկոյ։ Ի Ենետկոյ աստի, յորում 'ի լաւագոյն աւուրս սակաւիկ մի մոխիր սպանիական ջեռուցեալ 'ի բովս հրաբորբոքն Ուրանի և 'ի բիւրաւոր այլատարազ ձևս կերպարանեալ փոխանակեր ընդ ոսկւոյ հեռաւոր ազգաց։ Ի Ենետկոյ աստի, առ որ դիմէին զօրաւորագոյն պետութիք և հոսէին զգանձս իւրեանց 'ի ստացումն մանուածոց և ոսկեթել կերպասուց, որովք պանծային պՃնել զարքունիս իւրեանց։ Ի Ենետկոյ աստի, յորում սակաւ թելիւք բազմարուեստս խառնելովք և անկելովք պարզէին օգային այն ցանցք, որով գեղք օտար աշխարհաց ծածկէին զշնորհս իւրեանց, կամ 'ի հանգոյցս ամիոփէին զխոպոպիս։

Լոյլ տուք ինձ աստանօր, ո՛վ տեարք, զի 'ի հայրենի փառաց աստի առից նոր հաւաստիս ցուցանել ըզպատշաճութիւն և զկարևորութիւն պահպանութեան Պաւլինի տղայոց։

Այլ ո՞յք իցեն տղայքս այսոքիկ որք անդորր և համեստ պսակ բոլորեալ զձեօք՝ դղրդեն զաղիս ձեր։ Ո՞իցեն թոռունք ձեռագիտացն, յորոց ձեռաց ելին սքանչելի գործածքն, որովք Ճոխացեալ առ և տուր մեր՝ հրաշակերտեցաւ այս քաղաք նորաքանչ։ Ո՞իցե՞ն թոռունք գործաւորացն, որ հռովմէական համարձակութեամբ և գանձու Ենետկոյ ամբարձին վիմարդեան ամբարտակս, որոց ընդդէմ խորտակի ցասումն ծովու որպէս զկաթիլ անձրևոյ 'ի վերայ անշարժ ապառաժի։ Ո՞չ ապաքէն կանգնեցան 'ի բրտացեալ ձեռաց նախահարց սոցա և ոռոգեցան 'ի քրտանէ Ճակատու նոցա պալատքն, տաճարքն, հրապարակն՝ գոհար անզուգական, տեսիլ և տեսող անդորրաւէտ համախմբութեանց ժողովրդեան, բարձրաքարող երաշխաւոր ամոք բարոյից ժողովրդեանն Ենետկոյ։

Պա՞ռտ 'իցէ ինձ, ո՛վ քաղաքակիցք իմ, յիշեցուցանել ձեզ եթէ արեամբ նախահարց նոցա շահեցայք զփառան, որով պերճացաւ Ցանտոլոյ 'ի վերայ բարձրապարիսպ աշտարակացն Կոստանդնուպօլսոյ. եթէ վիրօք նախնեաց նոցա զյաղթանակն, զոր 'ի սեմոց Աթենայ մինչև 'ի հանգրուանս նաւուց մերոց ած Սաւրոչենոյ. եթէ անթիւ սպանութեամբ հաւուց նոցա զգեղեցկայանդուգն քաջութիւնն, որով Փիզանի և Ջենոյ յակՃիռս կացուցեալ զհամօրէն Լուրոպէ՝ դարձուցին հայրենեաց զվտանգեալն նորին աղատութիւն։

Հաւասիկ, ո՛վ տեարք, վասն այսր օգտակարագոյն դիտաւորութեան, վասն այսպիսեաց ոմանց առատ ձեռք ձեր մատուցին ժողովոյն ինամակալաց զբնիոնն գթութեան։ Ի՞ զայրանայցէք եթէ զգումարն երկերիւր եօթանասուն և ինն հազար եօթն հարիւր և իննսուն աւստրիական լիրայից և եօթնեւտասն հարիւրորդաց, զոր 'ի պէտս նուիրական գործոյս առատաձեռնեցէք 'ի սկզբնաւորութէ անտի գեղեցիկ սահմանադրութես մինչև ցսերկեան կշիռ գումարին, կոչիցեմ այսու նուաստ անուամբ։ Ո՞ւտեմ քաջ եթէ պարգևեաց զայս գը-

թութիւն վենետկեցի, որ 'ի սուղ շրջանի սակաւ ամաց, և Ճշգրիտ 'ի 1836 ամէն մինչև ցայսօր, առաւել քան զմիլիոն մի լիրայից ծախեաց 'ի նորոգութիւն հարիւր և տասն հոյակապ տաճարաց բացելոց աստուածպաշտութեան հարց մերոց։ Գիտեմ քաջ, եթէ գթութիւն վենետկեցի 'ի ձեռն ժողովոյն Հասարակաց բարերարութեան և անկելանոցաց, որովք Ճոխացեալ է այս վաղեմի բոյն գթութեան, ազատէ 'ի վտանգէ զորբն լքեալ, օգնական լինի և մխիթարէ զարտասուս տառապեալ այրեաց, ժողովէ զտառապանս ծանրացելոյ հասակին, դարմանէ զախտս վշտացելոց հիւանդաց, և ձեռն կարկառէ առժամանակեայ կարօտութեամբ գործաւորին։ Հուսկ յետոյ գիտեմ քաջ, զի գթութիւն վենետկեցի ոչ սպասէ զի պէտք յանդիման լիցին նմա, այլ ինքն 'ի խնդիր ելանէ պիտոյից։ Այո, գիտեմ զայս ամենայն. այլ և զայն գիտեմ, ո՛վ տեարք, զի գումարն ժառանգութեամբ նորոյ սահմանադրութեանն, զորոյ զհաշիւ ունիք ապաքէն 'ի ձեռին, առաջին 'ի վիմայն է 'ի կանգնումն շինուածոյ բարեպաշտիկ գործոյ Այպաւինի տղայոց։ Խրախոյս առցէ, հա՛պա, առցէ խրախոյս առատաձեռնութիւն ձեր, և առաջնոյն փութով զհետ եկեսցէ երկրորդն և երրորդ վէմ, և մի՛ զկայ առնուցուք մինչև ժամանեսցէ շինուածն 'ի բարձր վերնայարկն։ Եւ հնա՞ր իցէ, զի 'ի քաղաքին՝ որոյ հրաչակեալ է համբաւ անսպառելի բարերարութեանն, եղիցի ոք 'ի Ճոխ և 'ի բարեկեցիկ մարդկանէ՝ որ հրաժարեսցի զուգաւորել ընդ միաբանութեան բարերարաց բարեպաշտ այսր նորոյ սահմանադրութեան։ Եւ իցէ՞ հնար, զի մի միայն Վենետկեցի կափուսցէ զաչսն 'ի գործոՎալից տեսլենէ աղքատ անմեղութեան, որ շուրջ բոլորեալ է զձեօք, և խնուցու զականջսն 'ի հրաւէր ժողովոյ խնամակալուցաց, որ խնդրէ տուրս ինչ՝ զի կազմեսցէ այնու Գրաւ ինչ բախտի, որպէս զի աՃեցուսցէ զժառանգութիւն բարեպաշտ սահմանադրութեանն։ Այլ, ոչ մարթիմ, և ոչ կամիմ յերկուանալ ընդ այն, ո՛վ տեարք։

Եթէ արծաթ ձեր նորոգեաց զայն ամենայն նիւթեղէն տաճարս հոյակապս, արծաթ ձեր՝ զոր յանձնիցէք ժողովոյն խնամակալուցաց, կանգնեսցէ այնչափ տաճարս բանաւորս'ի սիրտ մատաղ մանկտւոյն, որչափ առատաձեռնութիւն ձեր ժողովեսցէ մանկունս յԱպաւինն տղայոց։ Ի բանաւոր տաճարաց աստի օր ըստ օրէ սլանայցեն առ Աստուած եռանդագին աղօթք, և իջուցանիցեն 'ի վերայ բարերարաց իւրեանց օրհնութիւնս երկնաւորս։ Ընդ այն մի՛ յերկուանայք, ո՛վ տեարք. 'ի ձայն անմեղութեան զեղուցուն օրհնութիւնք յերկնից 'ի բարձանց։ Այո՛, մի՛ երկմտեսջիք։

Եւ դու ընդ իմ զնոյն ասա, ո՛վ վսեմապատիւ ծիրանաւոր, և քարոզեա նոցա թէ պատկեր և ողջակէզ սիրոյն՝ որ աստուածային շրթամբքն հրաւիրէ զմանկունս գալ առ ինքն, նոյն ինքն բարձրաձայն երաշխաւորէ, թէ երանի՛ որ խորհի զաղքատն և զտնանկն, զի յաւուր չարի պաշտպանեսցի և փրկեսցի։ Պարոզեա նոցա զհրաշալի խոստումն և զանխաբ միսիթարութիւնն, թէ ոչ քնաւ ամայի մնասցէ յօգնականութենէ 'ի մահիճս ցաւոց իւրոց՝ որ զվիշտս և զտառապանս ցաւոց աղքատին վերացուցանէ։

Եւ ահաւասիկ պատկեր սքանչելի և հրաշագործ զօդոյն միաբանութեան, զոր կապեն ինքնին մատունք վերին տեսչութեան. և այսու վախճան տամ բանիս։ Աստ աղքատութիւն, որ օգնականութիւն պաղատի, անդ գթութիւն, որ զայն մատակարարէ. աստ շնորհակալիք երախտագիտութեան, անդ ուրախութիւն ազնուախոհ մտաց։ Արկիր զուգակապեալ այսու սքանչելարուեստ յօգիւ՝ յանդիման ցուցա-

նէ երկնից զլայնատարած ասպարէզ մարդկային աղիտից. երկինք ունկընդիր երկրի՝ ոռոգանեն զերկիր առատ ցողովք պարգևաց։ Տեսարան հիացման արժանաւոր օր ըստ օրեայ փոխառութեան բարւոյ և չարի. անազդելի հոլովումն ցաւոց և ակնկալութեանց, անլուծանելի կապ ընդ Աստուած և ընդ մարդ։

Այլ դուք մանկունք, որ շուրջ ըզձեօք տեսանէք՝ ոչ գիտեմ զի՞նչ անուանեցից զսոսա, պաշտպա՞նս ձեզ՝ թէ մանաւանդ հարս, վախճան տուք արդ երկայն լռութեան ձերոյ։ Մի՛ բարձէք զանմեղ աչս ձեր 'ի վեր, տարածեցէք զբազկիկս ձեր աղօթականս, և արձակեցէք զլեզու յերգ երախտագիտութեան և կարդացէք 'ի վերայ նոցա և յիմ վերայ զօրհնութի երկնից։

ԵՐԳ ՄԱՆԿԱՆՑՆ

Որպէս ըզմեզ և դու Տէր մեր
Մանուկ մատաղ յերկրի եղեր.
Ի պաշտպանողսըն մերոյին
Ռատազեղ տուրք քո հեղցին։
Ընխոնջ սիրով սիրտք պատարուն
Տացեն կատար սրբոյ գործոյն։
Վասոյց ձըրիցն երկնատեղաց
Արժանի են նոքա, Աստուած։

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Խօսակցութիւն աշխատանքի բաժանմանը վրայ։

ԱՀ. — Ախընթաց խօսակցութիւններով որ ըրինք՝ հասկըցայ թէ հանգիստ կեանք անցընելու համար չափաւոր հարստութիւն պէտք է, հարստութիւն ունենալու համար աշխատանք պէտք է, լաւ աշխատելու համար ալ կատարեալ ապահովութի հարկաւոր է։ Մէկ խօսքով, հասկըցայ թէ հարստութեան աղբիւրը աշխատանքն է. հիմա կ'ուզէի իմանալ թէ ինչ ձար ընելու է որ քիչ աշխատանքով շատ հարստութիւն գիտցուի։

ԴԱՍՏ. — Ով որ մէկ բան մը ստէպ կ'ընէ, անիկայ լաւ ալ կ'ընէ նոյն բանը. և ով որ շարունակ կ'ընէ՝ շուտ ալ կ'ընէ. երբոր մէկ գործքին այլևայլ կտորները մէկէն կատարուելու ըլլան, բոլոր գործքն ալ շուտ կը լմընայ։ Դնենք թէ պարտէզ մը ունիս որ կ'ուզես շուտ մը յօտել, մաքրել, ու ջրել. թէ որ սա գործողութիւնները բոլորն ալ դուն ընես՝ հարկաւ շատ կը յոգնիս և ուշ կը լմընցընես. իսկ թէ որ երկու հոգի ալ քեզի օգնական առնես, անոնց մէկը կը յօտէ, մէկալը կը մաքրէ, դուն ալ ջուր կուտաս. ասանկով պարտէզը քիչ աշխատանքով կը հոգացուի. և ահա ասոր կ'ըսեն բաժանումն աշխատութեան, որ քաղաքական տնտեսութե մէջ շատ մեծ ու հարկաւոր բան է։ Ուրիշ օրինակ. ինծի պէս՝ քեզի պէս, որ արհեստը չենք գիտեր, տասը հոգի մէկտեղ, օրը մէկ գնդասեղ՝ մը գուցէ հազիւ կրնանք շինել, ան ալ չեմ գիտեր շինքով բան մը կ'ըլլայ թէ չէ. իսկ աշխատանքը բաժնելով ու զանազան գործիքներով տասը հոգի մէկ օրուան մէջ 40,000 գնդասեղ կը շինեն։

ԱՀ. — Ինչպէս կրնայ ըլլալ ատ բանդ. մարդ գլուխ մէկ օրուան մէջ 4800 գնդասեղ շինել ինչ ըսել է։

ԴԱՍՏ. — Հապա. և աւելի ալ կրնար շինել ամէն մէկը՝ թէ որ աշխատանքը տասնին տեղը՝ տասնը հինգ հոգւոյ վրայ բաժնուած ըլլար։ Այց գիտե՞ս թէ վարժութիւնն ալ օրչափ պտղաբեր կ'ընէ մարդուս աշխատութիւնը։ Այսոր ալ օրինակ մը տամ։ Դարբին մը որ ամենևին գամ շինած չըլլայ, օրը երկու իրեք հարիւր գամ հազիւ կրնայ շինել, անոնք ալ ծուռումուռ բաներ կ'ըլլան. երբեմն երբեմն գամ շինող դարբինը՝ ուրեք հարիւր մը կրնայ շինել. իսկ մէկ դարբին մը որ միշտ գամ շինելու հետ է՝ օրը երկու հազար իրեք հարիւր գամ

1 Թոքը։